

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3614/2023
18.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Томић, адвокат из ..., против туженог Центра за промоцију науке, Београд, чији је пуномоћник Иван Љубисављевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1002/2023 од 06.04.2023. године, у седници одржаној 18.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1002/2023 од 06.04.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1002/2023 од 06.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 681/22 од од 02.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се тужени обавезе да му накнади штету за период од августа 2017. године до јула 2018. године, у износима, са законском затезном каматом која доспева на начин наведен у том ставу изреке, као и да Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала за Град Београд, уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање на име тужиоца, а на износе накнаде утврђене том пресудом, за период почев од августа 2017. године закључно са јулом 2018. године, као неоснован. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка у износу од 48.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана кад наступе услови за извршење па до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж1 1002/2023 од 06.04.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Првог

основног суда у Београду П1 681/22 од 02.11.2022. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на основу одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неисплаћене зараде, након што му је радни однос код тужене престао 17.07.2017. године, на основу одлуке чију законитост он није оспоравао. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужиоца одбијен заснована је на примени одредбе члана 191., у вези члана 48. Закона о раду и не одступа од судске праксе у погледу примене тих одредби закона. Одлуке које је тужилац приложио уз ревизију не заснивају се на истом чињеничном стању као у овој парници, па нису од утицаја на одлучивање у смислу потребе уједначавања судске праксе.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, у парницама из радног односа, о дозвољености ревизије одлучује се на основу одредбе члана 403. став 3. истог Закона, у зависности од вредности предмета спора побијаног дела.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 15.03.2022. године, а вредност предмета спора је 1.366.477,00 динара.

Према одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног

дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање у ком побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**